

วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

โครงการพลศึกษาในชั้นเรียน

โครงการพลศึกษาในชั้นเรียนนับเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งมีนักพลศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

วรงค์ดี เพียรชอบ (2527) ได้ให้ความหมายของโครงการพลศึกษาในชั้นเรียน คือการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา ที่กำหนดไว้นั่นเอง

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) ได้กล่าวถึงโครงการพลศึกษาในชั้นเรียน ไว้ว่าโครงการพลศึกษาในชั้นเรียน ถือว่าเป็นโครงการพลศึกษาที่สำคัญที่สุด เปรียบเสมือน เป็นหัวใจของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน และเป็นโครงการที่เป็นการวางรากฐาน ทางพลศึกษาที่จัดให้เยาวชน หรือผู้เรียนได้ความรู้และปฏิบัติได้ถูกต้องต่อไป คือมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการพลศึกษา เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว สามารถนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ต่อในชีวิตประจำวัน วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ได้แก่ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ มีสมรรถภาพทางร่างกาย เกิดทัศนคติที่ดี มีนิสัยที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หลักในการจัดกิจกรรมได้แก่ จัดกิจกรรมให้มากอย่างเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นแนวทางสำหรับ จัดกิจกรรม จัดกิจกรรมให้เด็กเกิดพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกายควบคู่ไปด้วย จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถทางจิตใจและกายของเด็ก กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรม

ที่ใกล้เคียงการเล่นตามธรรมชาติของเด็ก การจัดกิจกรรมควรส่งเสริมให้เด็กแสดงออก
 การจัดกิจกรรมควรมีความสัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน การจัดกิจกรรมแต่ละอย่างเมื่อสอนแล้ว
 ต้องมีเวลาให้เด็กฝึกหัด การจัดกิจกรรมควรเป็นที่สนใจของเด็กๆ กระจ่างนั้นๆ การจัดกิจกรรมควร
 เลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี การจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เด็ก
 และชุมชนสนใจ การจัดกิจกรรมควรเลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล
 การจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตภายนอก
 การจัดกิจกรรมที่มีระเบียบแบบแผนหลายๆ ทัศนะน้อยลง คือให้เหมาะกับสภาพผู้เรียน

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นับเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษา ซึ่งมีนักการศึกษาและนักพลศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

วีริยา บุญชัย (2523) ในการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผลทางการศึกษา
 และพลศึกษา เพื่อความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น ควรศึกษาความหมายของคำต่อไปนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบ
 กับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาดซึ่งทราบผลได้ทันที ด้วยเครื่องมือ
 มาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ

แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ (form) หรือเครื่องมือ (tool)
 หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา
 แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผล
 หรือ การกระทำออกมาก่อน

การประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่าหรือตีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการ
 จะทราบในทางรวมๆ

ประโยชน์ของผลการทดสอบ

1. เพื่อให้เกรด
2. เพื่อแบ่งกลุ่มผู้เรียน
3. เพื่อกำหนดสถานะต่างๆของผู้เรียน
5. เพื่อวัดความก้าวหน้า
6. เพื่อช่วยในการพิจารณาอย่างมีประนัย

7. เพื่อการวินิจฉัย
8. เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนการสอน
9. เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัย
10. เพื่อเป็นการปรับปรุงแนวทางในการเรียนการสอน
11. เพื่อการวัดโครงการผลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจจงพงศ์ (2526) ได้กล่าวถึงการวัดผล และการประเมินผล และให้ความหมายไว้ ดังนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การหาปริมาณจำนวนจากการกำหนดค่าอย่างมีเกณฑ์ที่ถูกต้อง สมเหตุสมผล และง่ายในการปฏิบัติ

การประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการที่กระทำต่อจากการวัดผล แล้ววินิจฉัย ตัดสินและสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

จุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลเพื่อ

1. คัดเลือก
2. จำแนกประเภท
3. วินิจฉัย
4. ประเมินพัฒนาการ
5. พยากรณ์
6. จูงใจการเรียน
7. ประเมินค่าวิธีการ
8. รักษามาตรฐาน

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางผลศึกษา

1. ช่วยให้ทราบสภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. ให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. ช่วยให้ผู้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ผู้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้ เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง

เพื่อให้ นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาไว้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันนั้น ว่าดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล มีดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. เพื่อช่วยให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน
7. ช่วยให้ผู้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้ถูกต้อง

อัตราส่วนของการให้คะแนนในพฤติกรรมในแต่ละด้านควรจะเป็น ดังนี้

1. ทักษะของการกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 20-25
2. สมรรถภาพทางด้านร่างกาย ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 20-25
3. ความรู้ความเข้าใจ ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20
4. ทักษะที่มีต่อวิชาพลศึกษา ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20
5. คุณลักษณะประจำตัว ควรให้คะแนนประมาณร้อยละ 10-20

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) ได้ให้ความสำคัญและความหมายของการทดสอบ การวัดผลและการประเมินผล ดังนี้ การทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการพลศึกษาเพราะจะเป็นสิ่งกำหนด แสดงให้เห็นถึงผลของการเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาแล้วสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายหรือสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ขบวนการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผลจะนำมาใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่า เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาก่อน แล้วจึงดำเนินการเรียนการสอน ต่อจากนั้นคือ ประเมินผลการศึกษาว่าผู้เรียนหรือผู้ร่วมกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ขบวนการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล จึงจำเป็นที่ครูพลศึกษาหรือผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมพลศึกษา ควรทำความเข้าใจเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ความหมาย การทดสอบ การวัดและประเมินผล

การทดสอบ (Test) หมายถึง การใช้แบบ (Form) หรือแบบทดสอบ (Tests) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือขบวนการสำหรับนำมาใช้วัดความสามารถ หรือผลของการกระทำได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบ โดยใช้เครื่องมือมาตรฐาน ซึ่งจะได้ค่าออกมาเป็นปริมาณ ขนาด สัดส่วน ฯลฯ

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การกำหนดประเมินคุณภาพคุณค่า หรือตีค่าสิ่งที่ต้องการทราบโดยใช้การทดสอบและการวัดผลมาประมวล และลงความเห็นในสิ่งนั้น ว่าดีหรือไม่ดีมากน้อยเพียงใด

จึงกล่าวได้ว่า ทั้งการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล มีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง ที่จะต้องนำมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดระบบการเรียนการสอนต่อไป ประโยชน์ของการวัดและการประเมินผล มีดังนี้

1. ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สำหรับการวิเคราะห์แผน การจัดการ การดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ
2. ใช้ในการวัดพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน
3. ใช้ในการฝึกหัด นำไปใช้เป็นแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนหรือผู้ร่วมกิจกรรมใช้ฝึกหัดให้เกิดทักษะ และใช้ฝึกฝนผู้เรียนให้แสดงความรู้วิชาการต่างๆ และแสดงความคิดเห็นได้ทันทีที่ต้องการ
4. ใช้เป็นสื่อกลางระหว่างชุมชนกับสถาบัน

ครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาเป็นผู้มีบทบาทเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวคิดไว้อย่างมาก ดังนี้

อัจฉรา ประไพตระกูล (2521) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูที่ดีตามหลักสูตรใหม่ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาว่าควรประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. ครูสามารถตีความ จุดหมายของหลักสูตรแต่ละระดับชั้น และจุดหมายเฉพาะวิชา มาเป็นพฤติกรรมได้
2. ครูควรรู้จักเลือกเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อศึกษาค้นคว้าหาประสบการณ์เพิ่มเติม ไม่ยึดตำราเล่มเดียวในการสอน

3. วิธีสอนของครูตามหลักสูตรใหม่นั้น ครูจะต้องศึกษาวิธีสอนแบบต่างๆ ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่ และรู้จักเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ครูควรศึกษาเทคนิคการสอนหลายๆอย่าง
4. ในการสอนนั้นครูจะต้องมีความรู้กว้างขวาง รู้จักสัมพันธ์เนื้อหาวิชา ฝึกให้นักเรียนรู้จักสัมพันธ์ความคิดและรู้จักนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
5. ครูควรมีวิธีการสอนให้ได้ทักษะทุกด้านในแต่ละครั้งที่สอน
6. ในการวัดและประเมินผล ครูต้องศึกษาหาความรู้ให้ถ่องแท้ ต้องกำหนดเกณฑ์วัดผลให้แน่นอน จะมีการวัดอย่างไร หาวิธีปฏิบัติได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ
7. ประการสุดท้ายที่สำคัญที่สุดของครู คือ ความมีชีวิตชีวา ความกระตือรือร้น ที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ สมกับที่เป็นครูในยุคการเปลี่ยนแปลงของระบอบประชาธิปไตย

พนัส หันนาคินทร์ (2524) ได้กล่าวถึงลักษณะครูที่ดีในทัศนะของนักการศึกษา และนักเรียนไว้ ดังนี้

1. ครูที่ดีในทัศนะของนักการศึกษา สรุปได้ดังนี้
 - 1.1 คุณสมบัติส่วนตัว ครูที่มีความประพฤติดี มีสติปัญญาสูง สุขภาพทางกาย ทางจิต บุคลิกดี มีความตรงต่อเวลา มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสามารถในการพูด
 - 1.2 คุณสมบัติทางด้านอาชีพ ควรมีความรู้ในวิชาที่สอน วิธีที่สอน ตลอดจนวิธีประเมินผล มีความคิดริเริ่ม และมีความสนใจต่องานอาชีพ
 - 1.3 ครูควรมีความสามารถในการดำเนินการสอน คือ มีความสามารถที่จะปรับบทเรียนให้เข้ากับนักเรียน สามารถเข้าใจนักเรียน และมีความสามารถในการดำเนินการสอนในชั้นเรียน
 - 1.4 ครูมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งนักเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอก
- 2: ครูที่ดีในทัศนะของนักเรียน มีดังนี้ มีความร่วมมือกับนักเรียน มีความเมตตาปราณี มีความสนใจกว้าง รอบรู้ มีรูปร่างหน้าตาดี มีความยุติธรรม มีอารมณ์ขัน มีความคงเส้นคงวาในการปฏิบัติต่อนักเรียน สนใจและเข้าใจปัญหาของนักเรียน รู้จักยกย่องนักเรียนในโอกาสอันควร มีความสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจให้นักเรียน มีศรัทธาต่องานที่ทำ และสามารถปฏิบัติตามที่สอนได้

วรงค์ดี เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นครูที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบมากกว่าครูที่สอนวิชาอื่นๆในชั้นเรียน คือ นอกจากจะมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการสอนในห้องเรียนตามชั่วโมงที่จัดไว้โดยตรงแล้ว ยังจะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นที่เกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬานอกเวลาเรียน ในเวลาเย็น วันเสาร์ วันอาทิตย์หรือวันหยุดราชการอีกด้วย ครูพลศึกษาที่ดี สามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีและมีประสิทธิภาพ ควรจะมีสมรรถนะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดี ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครูและพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกในความรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง (2532) กล่าวว่าคุณลักษณะของครูด้านต่างๆจะมีผลโดยตรงต่อการสอน ตลอดจนการแสดงผลการศึกษานในชั้นเรียน ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวรวมถึงความสามารถของครูซึ่งแสดงออกในด้านความรู้ ความเข้าใจ มโนทัศน์ ทักษะ และบุคลิกภาพของครู ครูพลศึกษานั้น นอกจากจะมีคุณลักษณะ เช่นเดียวกับครูอื่นแล้ว ยังต้องมีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะที่เห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ก็เพราะว่าลักษณะวิชาพลศึกษา กระบวนการเรียนแตกต่างวิชาอื่นบ้าง ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวจะเสริมให้ครูพลศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) กล่าวถึงครูพลศึกษา คือ ผู้นำในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา โดยจัดรูปแบบขบวนการต่างๆ เพื่อให้บุคคลทุกฝ่ายได้ร่วมกิจกรรมและรับประโยชน์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งให้เกิดพัฒนาการตามความมุ่งหมายของการพลศึกษา การพลศึกษาจะเจริญก้าวหน้าเพียงไร ขึ้นอยู่กับคุณภาพของนักพลศึกษาหรือครูพลศึกษาโดยตรงที่จะดำเนินปฏิบัติให้การพลศึกษาพัฒนาไปข้างหน้ามากขึ้นน้อยเพียงใด

คุณลักษณะของครูพลศึกษา

1. มีความรู้ความสามารถในงานพลศึกษา
2. สามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาได้เหมาะสม และถูกต้องตามหลักการพลศึกษา

3. ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เรื่องการพลศึกษากับบุคคลทั่วไปได้
4. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
5. มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
6. มีน้ำใจมีความเชื่อมั่นตัวเอง และเป็นแบบอย่างของความมีจิตใจเป็นนักกีฬา

รู้แพ้ รู้ชนะและรู้ถ้อย

7. มีความกระตือรือร้น รักความก้าวหน้าทั้งด้านวิชาการ และการเฝ้าหาความรู้ทั่วไป
8. มีความรู้เรื่องกฎระเบียบการเล่นกีฬาโดยทั่วไป
9. เป็นสมาชิกสมาคมหรือสถาบันวิชาชีพทางพลศึกษา และสนับสนุนส่งเสริม

ความก้าวหน้าของวิชาชีพ

10. มีความรู้เรื่องวัดผลหรือทดสอบทักษะกิจกรรมพลศึกษา
11. สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ลักษณะการเล่นกีฬา ตลอดจนการเคลื่อนไหวของบุคคล
12. มีความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติบุคคล เช่น โครงสร้าง สภาพจิตใจ สังคม ฯลฯ

อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการเรียนรู้ และการประกอบกิจกรรมพลศึกษาซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งที่จะสนับสนุน และช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

สมคิด ชิตประสงค์ (2517) กล่าวว่า "อุปกรณ์พลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งในการสอนพลศึกษา หากขาดอุปกรณ์แล้ว จะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้นทางโรงเรียนควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนในกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องสอนตามหลักสูตรที่โรงเรียนได้จัดวางไว้" สิ่งที่ควรคำนึงในการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา คือ

1. ขนาดของสถานที่ อุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพและขนาดของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การฝึกสัมฤทธิ์ผล
2. สถานที่และสภาพแวดล้อม มีความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม จะช่วยจูงใจให้นักเรียนมีความอยากเรียนอยากเล่น
3. จำนวนของอุปกรณ์ ควรมีมากพอที่จะทำให้ นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึง

4. สถานที่ที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ และมีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด

จรวบ แก่นวงศ์คำ (2524) กล่าวว่า การเรียนการสอนพลศึกษาจะให้เกิดผลดี จะต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์แล้ว จะไม่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ อย่างราบรื่น หรืออาจจะดำเนินไปไม่ได้เลย การเรียนพลศึกษาจะไม่ช่วยให้นักเรียน ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร ตรงกันข้ามถ้าโรงเรียนใดจัดเครื่องอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ ทางพลศึกษาไว้อย่างพร้อมมูล การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้นก็จะเป็นไปอย่างราบรื่น นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนพลศึกษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ยังมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนอยากเล่น และยังสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างดีด้วย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะพิเศษ มีขอบข่ายกว้างขวางและมีกิจกรรมหลายๆอย่างมากกว่าวิชาอื่นๆในโรงเรียน กิจกรรมแต่ละอย่างมีความจำเป็นต้องการอุปกรณ์และวัสดุเพื่อการเรียนการสอนหลายอย่าง แตกต่างกันไป ฉะนั้นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของครูพลศึกษาอย่างหนึ่ง คือ หน้าที่เกี่ยวกับการจัดการดูแล รักษาอุปกรณ์ และวัสดุวิชาพลศึกษา อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาหลายอย่างถ้าหากเป็นไปไม่ได้ควรจะต้องดัดแปลงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ประกอบการสอนให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ดี อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่างจะต้องซื้อจากร้านเครื่องกีฬา ถ้าในกรณีเช่นนี้ ครูหรือผู้มีส่วนรับผิดชอบในการจัดซื้อ ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากวัสดุหรืออุปกรณ์เหล่านี้เป็นสำคัญ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) กล่าวว่า สถานที่และอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดการพลศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องจัดเตรียมให้พร้อม เหมาะสมกับสภาพการใช้ในลักษณะต่างๆ ลักษณะของสถานที่ และอุปกรณ์ทางพลศึกษา ทั้งนี้อุปกรณ์ และสถานที่ มีความหมายดังนี้

อุปกรณ์ หมายถึง วัสดุและครุภัณฑ์สำหรับใช้ในกิจกรรมพลศึกษา

1. วัสดุ หรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับกิจกรรมพลศึกษา รวมถึงวัสดุสิ้นเปลือง
2. ครุภัณฑ์ คือ อุปกรณ์ที่ค่อนข้างคงทนถาวรในการใช้งานพลศึกษา

เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บของ ราวเดี่ยว ราวคู่ ฯลฯ

สถานที่ หมายถึง บริเวณหรือส่วนที่ใช้สำหรับประกอบกิจกรรมด้านพลศึกษา และอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดพลศึกษา ได้แก่

1. สนามหรือบริเวณที่ใช้จัดกิจกรรมพลศึกษา
2. สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับใช้ เสริมหรือช่วยจัดกิจกรรมพลศึกษา

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีส่วนช่วยสนับสนุนวิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนจะได้นำทักษะที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการแข่งขันกีฬา เพื่อความสนุกสนาน ตามความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งมีนักพลศึกษาได้กล่าว ถึงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และให้ความหมายไว้ ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ การแข่งขันขันกีฬาซึ่งจัดให้มีการแข่งขันในระหว่างพวกเดียวกัน ภายในโรงเรียนเดียวกัน อาจจะเป็นการแข่งขันระหว่างชั้น ระหว่างห้อง ระหว่างตึก ระหว่างสี หรืออื่นๆที่นักเรียน สามารถรวมกันเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน อาจจะมีจัดการให้มีการแข่งขันในตอนเย็น หลังจากโรงเรียน เลิกแล้ว หรืออาจจะจัดการแข่งขันในเวลาพักกลางวัน หรือในวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์นโยบายของโรงเรียน และประเภทของกีฬา ที่จัดแข่งขัน

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนี้ตามปกติก็จะจัดการแข่งขันประเภทต่างๆ ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วทั้งหมด เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกแข่งขันตามความถนัด และความสนใจของตนให้มากที่สุด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดพลศึกษาในโรงเรียน เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้นำความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และทักษะของกีฬาต่างๆที่ได้เรียนมาแล้วในห้องเรียน มาใช้แข่งขันหรือเล่นเพื่อความสนุกสนาน ตามความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการอย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดสอบ ความรู้ ความสามารถและความสนใจของตนเอง หลังจากที่ได้เรียนในชั่วโมงเรียน และได้ฝึกฝนพอสมควรแล้ว

การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีความมุ่งหมายที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนในชั่วโมงพลศึกษา มาใช้เพื่อความสนุกสนานและเพื่อออกกำลังกายตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนได้แข่งขันกีฬาต่างๆ เพื่อจะได้รับความรู้และประสบการณ์ของการแข่งขันโดยตรงด้วยตนเอง
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทดสอบความสามารถของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมโรงเรียนที่อยู่ในวัยและระดับเดียวกัน
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะต่างๆประจำตัว
5. เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬาและได้นำการกีฬาไปใช้ในเวลาดำเนินการเพื่ออุดมคติของการกีฬาอย่างแท้จริง
6. เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความสนใจในการเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาภายในขอบข่ายและตามอุดมคติของการกีฬามากยิ่งขึ้น

เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย (2533) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพลศึกษาภายในโรงเรียน เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนนำประสบการณ์การเรียนพลศึกษาในชั้นเรียนในด้านความรู้ ทักษะ และความมีน้ำใจนักกีฬา มาแสดงออก การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนช่วยให้โครงการพลศึกษาในโรงเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมในด้านพละนามัยให้แก่ นักเรียนทุกคน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่สนุกสนาน และทำทหายความสามารถ
3. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาและปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ
4. เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการใช้ชีวิตในโรงเรียน
5. เพื่อให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
6. เพื่อให้เกิดความสามัคคี และรู้จักมิตรใหม่ตลอดจนส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในโรงเรียน
7. เพื่อให้นักเรียนมีลักษณะผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมประชาธิปไตย
8. เพื่อเป็นการประเมินผลการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นผลต่อเนื่องมาจากโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ นำนักกีฬาที่มีผลงานดีเด่นจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

มาเป็นตัวแทนของโรงเรียน ส่งเข้าแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน ซึ่งมีนักการพลศึกษา ได้กล่าวถึงโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการพลศึกษาของโรงเรียนที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถดีเด่นของโรงเรียนอยู่แล้วได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ของตนเองให้สูงยิ่งขึ้นอีก ด้วยการแข่งขันกีฬากับนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกัน และในขณะที่เดียวกันก็เป็นการปลูกฝังคุณลักษณะอื่นๆประจำตัว การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความรักหมู่รักคณะ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และอื่นๆในสภาพการณ์ที่ทำทนายควบคู่กันไปด้วย

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นผลมาจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อคัดตัวนักเรียนที่มีความสามารถจริงๆ ไปเป็นตัวแทนของโรงเรียน เพื่อแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนต่อไป เป็นการเสริมสร้างความสามารถและประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 55 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วยโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกตินั้นส่วนใหญ่มิได้จัด ทุกโครงการที่จัดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติโรงเรียนสาธิตส่วนภูมิภาค มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ประวิทย์ เกื้อเม็ง (2530) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3" ผลการวิจัย เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระดับดี การศึกษาหลักสูตร ส่วนใหญ่ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและใช้แผนการสอนบางครั้ง วิธีสอนที่ใช้คือการสาธิต เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการประเมินผลส่วนใหญ่ใช้การทดสอบทักษะ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ แผนการสอนที่ ผู้อื่นทำไม่ชัดเจนสอนไม่ได้ และครูขาดความรู้ความเข้าใจในการกำหนด เกณฑ์การประเมินผลในวิชาพลศึกษา

ประทีป วิจารณ์ภาค (2531) ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาส่วนภูมิภาค" ผลการวิจัยพบว่า

1. การเลือกกิจกรรมที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่เป็นหลัก กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน และแฮนด์บอล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่วางแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาว ทุกภาคเรียน นิเทศการสอนโดยหัวหน้าหมวดวิชา โสตทัศนูปกรณ์ที่นำมาสอนมากที่สุด คือ เทปโทรทัศน์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่วนใหญ่คือ การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ในด้านการประเมินผลนั้น กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนด

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนไม่มีเวลา ฝึกซ้อมทักษะกีฬาเพิ่มเติม ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดงบประมาณด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดสถานที่ในร่มสำหรับการสอน และขาดโสตทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในด้านการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรด้านการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ปราโมทย์ เลิศไกร (2531) ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล ในส่วนภูมิภาค" ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความต้องการในการเรียนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ในระดับมากที่สุด คือ เรียนพลศึกษาเพื่อให้มีร่างกายที่แข็งแรง, มีสุขภาพดี, มีความสามัคคีในหมู่คณะ

มีน้ำใจนักกีฬา นักเรียนต้องการให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน นักเรียนชายต้องการเรียนกีฬาฟุตบอล และนักเรียนหญิงต้องการเรียนกีฬาวอลเลย์บอล นักเรียนต้องการสถานที่เรียนที่สะอาดและปลอดภัย, สนามกีฬาในร่ม อุปกรณ์พลศึกษามีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน, แหล่งบริการน้ำดื่มที่เพียงพอ, อ่างล้างมือล้างหน้า ครุพลศึกษาที่เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี, มีความยุติธรรม, เชื่อถือและไว้วางใจได้ มีความรู้ความสามารถในด้านกีฬาเป็นอย่างดี, มีความรับผิดชอบสูง และมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิค และทักษะในการเล่นกีฬา

2. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการในการเรียนวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่

วิชชากร จันทรโคตร (2532) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครุพลศึกษา และนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ครุพลศึกษา และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมากที่สุด 4 ด้าน คือ การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ มีผลต่อความรู้ทางพลศึกษาและกีฬา การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ช่วยเพิ่มพูนเทคนิค และทักษะทางกีฬา การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์มีผลต่อคุณธรรมและความประพฤติ และการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์มีผลต่อด้านนันทนาการ

2. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครุพลศึกษากับนักเรียน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เกือบทุกรายการ

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอร์รี่ (Korri, 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในมลรัฐมินเนโซต้า" โดยใช้แบบสอบถามถามครุพลศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมสนองความต้องการได้ ครุพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป

โรบินสัน (Robinson, 1971) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในมลรัฐอลาบามา (A Survey of the Girls Physical Education Program for the Secondary Schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนจำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน ประมาณ 84 เปอร์เซ็นต์ ที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณ 63 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนทั้งหมดได้จัดโปรแกรมพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ และ 61 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารยังให้การสนับสนุนน้อย

เฮินน์ (Hein, 1972) ได้ทำการสำรวจการจัดโปรแกรมพลศึกษานำยในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย ในหัวข้อเรื่อง "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

โคเกอร์ (Coker, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกแล้ว ในรัฐหลุยส์เซียน่า" (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) เพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียน่าเกี่ยวกับ

- (1) การเตรียมตัวสำหรับการสอนในวิชาชีพ (2) จำนวนชั่วโมงการสอน
- (3) รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (4) วิธีสอนของครู โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูพลศึกษา

จำนวน 75 คน และบางอย่างก็ใช้การสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อวิชาชีพเป็นอย่างดี ครูพลศึกษา ร้อยละ 67 มีวุฒิปริญญาตรี นอกนั้นได้รับวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษานาคของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาโดยเฉลี่ยห้องละ 31 คน ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ชุดฝึก (Gym uniform) ความสนใจของผู้เรียน และการทดสอบทักษะ หลักสูตรพลศึกษา

ทั่วไปประกอบด้วยบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และทัชฟุตบอล (touch football) และมีการเรียนกิจกรรมก่อนหลักสูตรอีก 3 กิจกรรม คือ เทนนิส บิดหมุน และ แบดมินตัน

ปอร์ติลา-ซิวเรย์ (Portela-Suarez, 1975) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผล โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โตริโก" (An Evaluation of Physical Education Program in the Public Secondary Schools of Puerto Rico) ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุง

วัตกิน (Watkin, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โรงเรียนมัธยมศึกษาและผลกระทบที่มีต่อการเข้าร่วมอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมทางพลศึกษาในวิทยาลัยในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ออสเตรเลีย" (Secondary School and Their Effects on Continuing Participation in Physical Activity by College Students in New South Wales Australia) โดยใช้แบบสอบถาม ถาถามนักศึกษาในวิทยาลัยจำนวน 260 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีอิทธิพลต่อสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่ต่างกันด้วย ความแตกต่างเห็นได้ชัดระหว่างหญิงและชาย โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชาย ผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีกิจกรรมน้อยอย่างให้เข้าร่วม และองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน (สหศึกษาหรือไม่) รวมทั้งครูพลศึกษาที่มีความเป็นกันเอง มีชีวิตชีวาน่าเลื่อมใส มีความรู้ดี จะเป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาที่จะทำกิจกรรมต่อไป